

عنوان مقاله:

بررسی نحوه محبت در حکومت دینی و تطبیق با ادیان های ابراهیمی نمونه موردی (تطبیق دین اسلام با مسیحیت)

محل انتشار:

اولین کنفرانس بین المللی تربیت دینی در ادیان ابراهیمی (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 22

نویسنده:

مینا مهذب - دانشجوی کارشناسی ارشد نهج البلاغه دانشگاه بین المللی امام رضا علیه السلام

خلاصه مقاله:

تربیت و شخصیت آدمی، از مباحث اساسی همه ی مکاتب و شاخه های علوم انسانی بوده و همانند هر فعالیت ارادی دیگر انسان، هدفی را دنبال میکند و هدفداری تعلیم و تربیت، از هدفداری نظام آفرینش و نوع جهان بینی، انسان شناسی و مبانی پذیرفته شده یک مکتب تربیتی جدا نیست؛ یعنی هر مکتبی با توجه به مبانی اعتقادی خود، از تربیت انسان، هدف خاصی را دنبال خواهد کرد. از این رو مکاتب دنیوی در امر تربیت و روشهای تربیتی به تشتت آراء و عقاید و سرانجام به بن بست رسیدند، زیرا هیچکدام خالی از نقص نبوده و بعضا 0 اثرات جبران ناپذیری بر پیکره تعلیم و تربیت وارد ساختند. اما در جهان اسلام این جریان به گونه ای دیگر راه پیموده، زیرا در ادیان و بالاخص دین مبین اسلام طراحی نظام صحیح و جامعی برای تعلیم و تربیت انسان، تنها از ناحیه وحی، برنامهریزی شده است و این الگوهای برتر تربیتی در کتبی چون نهج البلاغه و قرآن نیز مشهود است. هدف پژوهش حاضر، بررسی تطبیقی روش تربیتی مبتنی بر محبت، در آموزه های دو دین بزرگ اسلام و مسیحیت است. روش پژوهش، توصیفی و از نوع تطبیقی است.

کلمات کلیدی:

تربیت، تنبیه، تشویق، ادیان ابراهیمی، اسلام

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/903332>

